

Onsdagen den 15 december 2010

41. Europaparlamentet beklagar att strategin EU–Afrika inte åtföljs av någon finansieringsplan. Parlamentet begär därför än en gång att Europeiska utvecklingsfonden ska ingå i EU:s budget så att parlamentarisk kontroll kan garanteras av genomförandet av EU:s olika finansieringsinstrument som används vid inrättandet av de olika partnerskapen.

42. Europaparlamentet vill att ministerorgan i större utsträckning ska delta i genomförandet av strategin.

43. Europaparlamentet kräver att Panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet ska kunna utöva sina kontrollbefogenheter vid genomförandet av den strategiska handlingsplanen.

44. Europaparlamentet uppmanar de nationella parlamenten i samtliga afrikanska stater och EU-medlemsstater att utreda och diskutera den strategiska planen.

*

* *

45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska och Afrikanska unionens råd och kommissioner, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, den gemensamma parlamentariska församlingen AVS–EU och Panafrikanska parlamentet.

De grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande

P7_TA(2010)0483

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009-2010) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ingressen till fördraget om Europeiska unionen, särskilt dess andra och fjärde till sjunde strecksats,
- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra strecksatsen samt artiklarna 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, som antogs den 12 december 2007 i Strasbourg,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- med beaktande av kommissionens meddelande: "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna" (KOM(2010)0573),
- med beaktande av Europarådets och Förenta nationernas, inklusive deras särskilda övervakningsorgans, samtliga konventioner och rekommendationer som är relaterade till grundläggande rättigheter,
- med beaktande av beslut och rättspraxis från Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen),

Onsdagen den 15 december 2010

- med beaktande av samförståndsavtalet mellan Europarådet och Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd,
- med beaktande av verksamhets- och årsrapporterna från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA),
- med beaktande av icke-statliga organisationers rapporter om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den offentliga utfrågning som anordnades av Europaparlamentet den 21 och 22 juni 2010 om hur stadgan om de grundläggande rättigheterna påverkat utformningen av ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2009 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2004–2008) ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0344/2010), och av följande skäl:
  - A. Unionen ska, enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, grunda sig på en odelbar och allomfattande värdegemenskap med respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, solidaritet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna för alla på Europeiska unionens territorium, inklusive personer som tillhör minoriteter. Ett effektivt skydd och främjande av rättigheter måste vara ett övergripande mål för Europeiska unionens alla politikområden, inklusive deras externa dimension, och ett viktigt villkor för konsolideringen av Europeiska unionen samt ett bidrag till främjandet av fred och av värden och principer med anknytning till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt till folkens välbefinnande.
  - B. Ikraftträdandet av Lissabonfördraget skapade en ny situation i EU på området grundläggande rättigheter, eftersom stadgan om de grundläggande rättigheterna ("stadgan"), som medför att grundläggande värden omvandlas till konkreta rättigheter, blev juridiskt bindande. Alltsedan den antagits har stadgan blivit en källa till inspiration för de olika rättsväsendena inom Europa. Kommissionen har offentliggjort en årsrapport om genomförandet av stadgan, och främjandet och genomförandet av de grundläggande rättigheter som grundar sig på stadgan måste ingå i årsrapporterna från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
  - C. En verklig kultur av grundläggande rättigheter behöver utvecklas, främjas och stärkas inom unionens institutioner, men också inom medlemsstaterna, framför allt då de tillämpar och genomför unionslagstiftningen, både internt och i förbindelser med tredjeländer.
  - D. Enligt arbetsordningen kan Europaparlamentet på årsbasis behandla, granska och utvärdera situationen för de grundläggande rättigheterna och lägga fram rekommendationer.

Den nya strukturen för de grundläggande rättigheterna efter Lissabonfördragets ikraftträdande

1. Europaparlamentet betonar att ett effektivt skydd för och främjande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter utgör kärnan i demokratin och rättsstaten i EU och är oumbärligt för att befästa ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa och kräver åtgärder på olika nivåer (internationell, europeisk, nationell, regional och lokal nivå). Parlamentet betonar vidare de regionala och lokala myndigheternas roll i att konkret införa och främja sådana rättigheter, och uppmanar därför alla EU-institutioner och medlemsstaternas regeringar och parlament att bygga vidare på den nya institutionella och rättsliga ram som har skapats genom Lissabonfördraget, för att utforma en heltäckande intern policy för mänskliga rättigheter för unionen, som fastställer mekanismer för ansvarsskyldighet, på både nationell nivå och EU-nivå, för att hantera brott mot de mänskliga rättigheterna.

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 48.

Onsdagen den 15 december 2010

2. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten mot sina resolutioner, liksom sina frågor för muntligt besvarande med debatt samt mot vad som framkommit vid dess uppdrag under 2009 om konkreta fall av grundläggande rättigheter såsom integritet, personlig värdighet och dataskydd, förbud mot tortyr, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, yttrandefrihet och informationsfrihet, pressfrihet, icke-diskriminering, användande av minoritetspråk, romernas situation och fri rörlighet, romska kvinnor, diskriminering av samkönade äktenskap och par som har ingått partnerskap, minderåriga, interneringscenter för invandrare och påstått illegalt frihetsberövande av fångar i samband med CIA:s överlämningsprogram. Parlamentet betonar att alla dessa resolutioner återspeglar värdena i stadgan och vittnar om parlamentets tydliga engagemang för det dagliga skyddet av de grundläggande rättigheterna samt utgör politiska budskap till alla människor i EU, till EU:s medlemsstater samt till EU:s institutioner och dess institutionella partners.
3. Parlamentet beklagar att rådet och kommissionen varken vidtagit några åtgärder med anledning av rekommendationerna i Europaparlamentets betänkande från 2007 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar ⁽¹⁾ eller delgett Europaparlamentet information om diskussionerna mellan EU och Förenta staterna om detta ämne.
4. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att reflektera över hur skyddet av de grundläggande rättigheterna har utvecklats efter det att Lissabonfördraget trädde i kraft, och avser därför att med denna resolution klargöra den roll som varje institution och mekanism bör tilldelas i den nya europeiska strukturen för de grundläggande rättigheterna.
5. Europaparlamentet upprepar att Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 i grunden har förändrat EU:s juridiska uppbyggnad och EU bör etablera sig som en politisk gemenskap med gemensamma värderingar och principer. Parlamentet välkomnar således EU:s nya flernivåstruktur för skyddet av de grundläggande rättigheterna, vilken härrör från flera olika källor och genomdrivs med hjälp av flera olika mekanismer, bland dem den rättsligt bindande stadgan, de rättigheter som garanteras i Europakonventionen, vars erkännande härrör från EU:s förpliktelse att ansluta sig till konventionen, samt de rättigheter som grundar sig på medlemsstaternas konstitutionella traditioner och tolkningen av dem i Europeiska människorättsdomstolens och Europeiska unionens domstols rättspraxis.
6. Europaparlamentet upprepar att stadgan juridiskt sett är likvärdig med fördragen och utgör den modernaste kodifieringen av de grundläggande rättigheterna med en bra balans mellan rättigheter och solidaritet samt omfattar civila, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt rättigheter av "tredje generationen" (dvs. rätten till god förvaltning, en sund miljö och konsumentskydd). Parlamentet anser att EU bör ta fram en reglerande ram som förhindrar företag att begå brott mot grundläggande rättigheter.
7. Europaparlamentet betonar att genom att införliva stadgan i EU:s primärrätt, utan att utvidga EU:s befogenheter och i enlighet med subsidiaritetsprincipen såsom anges i artikel 51, skapas nya ansvarsområden för beslutsfattande och verkställande institutioner och för medlemsstaterna när de genomför EU-lagstiftning i det egna landet; bestämmelserna i stadgan kan därmed verkställas direkt av europeiska och nationella domstolar. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att öka samstämmigheten mellan olika organ som ansvarar för övervakning och genomförande, i syfte att effektivt kunna tillämpa den etablerade övergripande ramen samt att stärka en mekanism för övervakning överallt i EU tillsammans med ett system för tidig varning, såsom allmänna ländergranskningar (Universal Periodic Review).
8. Europaparlamentet erinrar om att respekten för EU:s grundläggande värden tillsammans med skyddet och främjandet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna utgör en gemensam grund för EU:s förbindelser med tredjeländer, och betonar att EU även är bundet av stadgan i detta avseende. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om att respekten för samt skyddet och främjandet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna också innefattar främjande av demokratin och rättsstaten. Parlamentet understryker att Europeiska utrikestjänsten inom ramen för EU:s nya institutionella struktur kan erbjuda en möjlighet att öka samstämmigheten och effektiviteten inom de utrikespolitiska strävandena att främja mänskliga rättigheter och demokrati, endast om ett människorättsbaserat synsätt godkänns och tillämpas på utrikestjänstens struktur, resurser och verksamhet. Parlamentet framhåller att unionen går i bräschen för mänskliga rättigheter i världen och uppmanar EU att se till att det finns effektiva människorättsklausuler i internationella avtal, beakta stadgans principer när avtal tecknas med tredjeländer och bevara konsekvensen mellan sin interna och externa människorättspolitik.

(1) EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

Onsdagen den 15 december 2010

9. Europaparlamentet upprepar att EU:s anslutning till Europakonventionen kommer att innebära minnivån för skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i Europa samt ge ytterligare en mekanism för att upprätthålla mänskliga rättigheter, nämligen möjligheten att inge klagomål till Europadomstolen om en EU-institution eller en medlemsstat bryter mot mänskliga rättigheter vid genomförande av EU:s lagstiftning inom Europakonventionens behörighetsområde. Europadomstolens rättspraxis kommer således ge extra bidrag till EU:s nuvarande och framtida insatser för respekten för och främjandet av grundläggande friheterna på området för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, vid sidan om Europeiska unionens domstols rättspraxis på detta område.

10. Europaparlamentet uppmanar EU:s och Europarådets medlemsstater att tydligt uttrycka sitt politiska åtagande och stöd för anslutningsprocessen och anslutningsavtalet samt att säkerställa insyn i anslutningsprocessen, samtidigt som man betonar behovet av ett ordentligt samråd med berörda parter. Parlamentet uppmanar kommissionen att slutföra sina interna samråd och förhandlingarna med Europarådet genom att hitta lämpliga lösningar på de viktigaste tekniska frågorna, i syfte att fullborda anslutningsprocessen i rimlig tid och uppnå högsta möjliga nivå på skyddet för de mänskliga rättigheterna i Europa.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka medvetenheten om fördelarna med en anslutning till Europakonventionen och om de krav som ska uppfyllas av ansökarna, genom att utarbeta riktlinjer för denna extra mekanisms adekvata tillämpning och effekter, så att den kan användas effektivt, samt genom att använda den i utbildningen för alla berörda yrkesgrupper.

12. Europaparlamentet välkomnar Lissabonfördragets nya övergripande förpliktelse att bekämpa social utslagning och diskriminering och främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, respekt för privat- och familjelivet, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter, att ta fram en gemensam policy för asyl och invandring och bekämpa människohandeln samt dess uttryckliga hänvisning till personer som tillhör minoriteter, vilket återspeglar ytterligare ett av EU:s grundläggande värden. Parlamentet välkomnar också det faktum att unionen har fått rättskapacitet, vilket gör det möjligt för den att ansluta sig till internationella avtal, förbättringen avseende rättsligt skydd i och med utvidgningen av EU-domstolens kompetens till områden som har stor betydelse för skyddet av de grundläggande rättigheterna, såsom polisiärt och rättsligt samarbete på det straffrättsliga området, Europaparlamentets och de nationella parlamentens stärkta roll i den europeiska beslutsprocessen, särskilt när det gäller utvärderingen av genomförandet av EU:s politik på området för frihet, säkerhet och rättvisa, samt den större roll som tilldelats EU-medborgarna, som nu genom medborgarinitiativet kan ta initiativ till EU-lagstiftning, tillsammans med kravet på en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället (artikel 11.2 i FEU).

13. Europaparlamentet efterlyser ett fullständigt och konsekvent genomförande av Stockholmsprogrammet i enlighet med internationell och europeisk människorättslagstiftning, så att fördragets förpliktelser och principer omsätts i praktiken genom att det fastställs strategiska riktlinjer för området för frihet, säkerhet och rättvisa.

Institutionernas genomförande av den nya strukturen för de grundläggande rättigheterna

14. Europaparlamentet anser att EU:s institutioner ofta agerat parallellt inom området för skydd av de grundläggande rättigheterna och vill därför att man ska reflektera över de åtgärder som vidtas och sträva efter ett förbättrat samarbete mellan institutionerna, såsom det etablerade interinstitutionella samarbetet vid den årliga övervakningen av situationen för de mänskliga rättigheterna i EU, så att varje institution kan bygga vidare på rapporter från andra institutioner.

15. Europaparlamentet noterar inrättandet av ett nytt ansvarsområde för rättvisa, grundläggande rättigheter och medborgarskap inom kommissionen, eftersom detta vittnar om kommissionens åtagande att öka ansträngningarna inom området för grundläggande rättigheter och friheter och utgör ett positivt svar på parlamentets upprepade krav i detta hänseende. En sådan uppdelning i rättvisa och säkerhet bör inte förstärka missuppfattningen om att behovet av att skydda allas mänskliga rättigheter och behovet av att garantera allas säkerhet handlar om två helt olika saker. Den nya kommissionsledamoten bör ägna särskild uppmärksamhet åt EU:s politik för bekämpning av irreguljär migration och terrorism och det behövs fullt stöd från alla kommissionsledamöters sida för att den nya kommissionsledamoten ska kunna göra sig gällande.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra 2013 till "Europeiska året för medborgarskap", för att stimulera diskussionen om unionsmedborgarskapet och upplysa unionsmedborgarna om deras rättigheter, särskilt de nya rättigheter de fått genom att Lissabonfördraget trätt i kraft.

Onsdagen den 15 december 2010

17. Europaparlamentet förväntar sig konkreta åtgärder av den nya ansvariga kommissionsledamoten, vilka är i linje med tidigare framförda avsikter, nämligen att, framför allt och huvudsakligen, införa en konsekvensbedömning avseende de grundläggande rättigheterna i anslutning till alla nya lagstiftningsförslag (parlamentet välkomnar kommissionens åtagande i detta hänseende), att övervaka lagstiftningsprocessen i syfte att garantera att de slutliga texterna överensstämmer med stadgan, att tillämpa nolltolerans i fråga om brott mot stadgan och genomföra djupgående undersökningar och inleda överträdelseförfaranden när medlemsstaterna vid genomförandet av unionslagstiftningen har brutit mot sina skyldigheter på de mänskliga rättigheternas område, samt att se till att unionsmedborgarna får ordentlig information om den nya strukturen för de grundläggande rättigheterna. Parlamentet vill se en uppföljning av kommissionens meddelande om artikel 7 i Fördraget om Europeiska unionen (KOM(2003)0606) från 2003 för att fastställa ett transparent och enhetligt sätt att bemöta eventuella brott mot de mänskliga rättigheterna och använda artikel 7 i FEU på grundval av den nya strukturen för de mänskliga rättigheterna.

18. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den bör se till att samtliga nya lagstiftningsförslag är förenliga med stadgan och kontrollera befintliga instrument med avseende på detta. Enligt parlamentet bör det framgå klart av de konsekvensbedömningar som åtföljer kommissionens förslag huruvida förslagen är förenliga med stadgan, så att denna aspekt blir en integrerad del av framläggandet av lagstiftningsförslag. Parlamentet påminner kommissionen om att den uttryckligen har till uppgift att bedriva ett omfattande samråd med alla berörda parter för att säkerställa att unionens åtgärder blir enhetliga och öppna (artikel 11.3 i FEU) och understryker i detta sammanhang vikten av den plattform som byrån för grundläggande rättigheter erbjuder, eftersom den är en betydelsefull resurs för utförandet av denna uppgift.

19. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den bör genomföra objektiva undersökningar och inleda överträdelseförfaranden om en medlemsstat vid genomförandet av unionslagstiftningen kränker de rättigheter som finns inskrivna i stadgan. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att kräva tillförlitliga uppgifter och fakta från medlemsstaterna och att även inhämta information från icke-statliga källor samt begära bidrag från byrån för grundläggande rättigheter och andra organ för de mänskliga rättigheterna.

20. Europaparlamentet uppmärksammar att nationalism, främlingsfientlighet och diskriminering åter blossat upp i somliga medlemsstater och betonar den viktiga roll som kommissionen bör påta sig för att förhindra och motverka dessa eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter.

21. Europaparlamentet understryker betydelsen av att kommissionen varje år övervakar respekten för stadgan, och anser att dess övervakningsrapporter bör omfatta en bedömning av hur de olika rättigheterna har genomförts samt en utvärdering av de mest omtvistade frågorna och situationen för de mest sårbara grupperna i unionen, av luckorna i skyddet och av viktiga utvecklingstendenser och strukturella problem på nationell nivå och EU-nivå, för att konkreta initiativ och åtgärder ska kunna föreslås. Parlamentet rekommenderar att bästa praxis sprids till medlemsstaterna.

22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna", bland annat med hänvisning till dess betoning av förebyggande verksamhet vid den konkreta tillämpningen samt vikten av internutbildning om grundläggande rättigheter, tillsammans med att de grundläggande rättigheterna gjorts till föremål för systematisk granskning i de konsekvensbedömningar som görs av kommissionens konsekvensbedömningsnämnd samt att det införs målinriktade kommunikationsåtgärder för hantering av olika situationer i detta sammanhang. Parlamentet välkomnar också att kommissionen i sitt ovannämnda meddelande betonat vikten av de politiska anslutningskriterier som fastställts av Europeiska rådet i Köpenhamn 1993, med krav på att kandidatländerna ska ha stabila institutioner som garanterar demokrati, rättsstat, mänskliga rättigheter samt respekt för och skydd av minoriteter. Att detta kriterium fått kvarstå är till stöd för skyddet av de grundläggande rättigheterna i framtida medlemsstater.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka de värden och principer som finns inskrivna i fördraget och stadgan samt strategin i Stockholmsprogrammet genom konkreta lagstiftningsförslag och att i samband med denna verksamhet beakta rättspraxis från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna. Vidare efterlyser parlamentet en Lissabon Anpassning av den nuvarande lagstiftningen om polisarbete och straffrättsligt samarbete samt stärkande av den demokratiska ansvarsskyldigheten i området med frihet, säkerhet och rättvisa.

24. Europaparlamentet föreslår att man inrättar samarbetskontakter mellan å ena sidan kommissionsledamöterna med ansvar för rättvisa, grundläggande rättigheter och medborgarskap respektive inrikes frågor och å andra sidan utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, genom att kommissionsledamöterna regelbundet bjuds in för att diskutera aktuella ärenden och utveckling i fråga om grundläggande rättigheter.

Onsdagen den 15 december 2010

25. Europaparlamentet betonar att även parlamentet bör stärka sina oberoende konsekvensbedömningar avseende grundläggande rättigheter i anslutning till lagstiftningsförslag och ändringsförslag under behandling i lagstiftningsprocessen, i syfte att göra dem mer systematiska, särskilt genom att utöka de möjligheter som för närvarande ges i artikel 36 i parlamentets arbetsordning om respekten för stadgan och genom att begära in yttranden från rättstjänsten över rättsliga frågor i samband med frågor om grundläggande rättigheter i EU.

26. Europaparlamentet uppmanar rådet att anpassa sig till de ändringar som krävs i fördraget och efterleva stadgan i sitt lagstiftningsarbete. Europaparlamentet välkomnar därför att rådet inrättar en ständig arbetsgrupp för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer och understryker betydelsen av att detta nya organ får ett brett mandat där man bland annat kan behandla frågor om grundläggande rättigheter som rör EU och medlemsstaterna samt skapa ett forum för rådets överläggningar om interna människorättsfrågor, Parlamentet understryker också att arbetet i detta nya organ måste vara öppet och effektivt, även i sina kontakter med parlamentet.

27. Europaparlamentet bekräftar det interinstitutionella avtal om en gemensam strategi för konsekvensbedömning⁽¹⁾ som kommissionen hänvisar till i sitt meddelande om en strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilket parlamentet och rådet ansvarar för konsekvensbedömningarna av sina egna ändringsförslag.

28. Europaparlamentet uppmanar rådet att se till att dess ständiga arbetsgrupp för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer får ett brett mandat i vilket det till exempel skulle kunna ingå att diskutera och ge officiella svar på rapporter från byrån för grundläggande rättigheter (förutom rekommendationer från FN:s fördragsorgan och särskilda förfaranden och mekanismer), att bedöma de externa konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna av EU:s instrument och politik, under samordning med rådets arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna (COHOM), att säkerställa samordningen med de organ som saknar mandat men vars arbete får konsekvenser på människorättsområdet (exempelvis EIB eller Frontex), att granska EU:s och medlemsstaternas undertecknande, ratificering och efterlevnad av internationella människorättsinstrument samt att tillhandahålla ett forum för rådets överläggningar om interna människorättsfrågor.

29. Europaparlamentet kräver att parlamentets rätt till demokratisk granskning respekteras på grundval av fördragen. Parlamentet framhåller behovet av bättre insyn i och tillgång till dokument mellan EU-institutionerna för att effektivisera det interinstitutionella samarbetet, inklusive inom frågor som rör ansvarighet och de grundläggande rättigheterna. Parlamentet understryker sin roll när det gäller att följa upp sina resolutioner om grundläggande rättigheter i EU och att utvärdera andra EU-institutioners arbete samt ställa dem till svars för deras åtgärder eller brist på åtgärder när det gäller att bedöma utvecklingen på detta område (t.ex. genom årsrapporter), med tanke på att parlamentet kombinerar politiska budskap med faktabaserade metoder. Parlamentet understryker att parlamentet i artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ges rätt att omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfaranden om tecknande av internationella avtal mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer.

30. Europaparlamentet bekräftar att EU-domstolens roll har stärkts när det gäller att se till att alla EU:s institutioner, organ och medlemsstater som genomför unionslagstiftningen respekterar stadgan på vederbörligt sätt, och konstaterar att detta kommer att göra det möjligt för EU-domstolen att stärka och vidareutveckla sin rättspraxis i fråga om grundläggande rättigheter. Parlamentet betonar att det krävs ett etablerat samarbete mellan nationella domstolar, EU-domstolen och Europadomstolen för att främja utvecklingen av ett konsekvent system av rättspraxis på detta område.

31. Europaparlamentet betonar att byrån för grundläggande rättigheter har en roll för den fortsatta övervakningen av situationen när det gäller de grundläggande rättigheterna i unionen och Lissabonfördragets effekter på detta område genom dess uppgift att tillhandahålla analys, assistans och expertis, något som kräver kvalitet, objektivitet, verklig opartiskhet och öppenhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över och stärka byråns mandat för att anpassa det till de nya krav som Lissabonfördraget och stadgan medför. Parlamentet betonar att byråns mandat för att inneha en övervakningsroll bör utsträckas till anslutningsländerna och att den därför behöver ges tillräckliga resurser för sina utvidgade uppgifter efter att stadgan införts. Parlamentet uppmanar sin begäran om att få delta fullt ut i översynen av byråns fleråriga program och välkomnar att en bilaga med uppgifter om medlemsstaternas ratificering av internationella människorättsinstrument införs i byråns årsrapport.

32. Europaparlamentet betonar att byråns främsta uppgift är att förse de beslutsfattande institutionerna med fakta och uppgifter om ärenden som rör grundläggande rättigheter, och att den därför ska samla in och analysera information och uppgifter, sprida kunskap genom vetenskaplig forskning och undersökningar på grundval av noggrann metodik, offentliggöra tematiska rapporter och årsrapporter samt skapa nätverk och främja dialogen med det civila samhället. Parlamentet välkomnar byråns årsrapport från 2009 och dess strategi att tillhandahålla en jämförbar översikt samt lyfta fram god praxis i de 27 medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Rådsdokument 14901/05, 24.11.2005.

Onsdagen den 15 december 2010

33. Europaparlamentet uppmanar de beslutsfattande EU-institutionerna att utnyttja uppgifter och fakta som byrån tillhandahåller under det förberedande stadiet av lagstiftningsverksamheten samt i beslutsfattandet och/eller övervakningsprocesserna och att upprätthålla ett ständigt och nära samarbete med byrån, med deltagande av dess plattform för icke-statliga organisationer.

34. Europaparlamentet uppmanar alla EU-organ att stå fast vid sitt åtagande om skydd av de grundläggande rättigheterna och att integrera ett perspektiv för grundläggande rättigheter i all sin verksamhet. Parlamentet uppmanar också EU att i detta sammanhang säkerställa fullständig rättslig ansvarsskyldighet.

35. Europaparlamentet anser att Frontex bör införa ett strukturerat samarbete med de organ som arbetar med grundläggande rättigheter, migranter eller asylfrågor och FN:s flyktingkommissarie, i syfte att underlätta insatser som får konsekvenser för skyddet av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet välkomnar det samarbetsavtal som ingicks 2010 mellan Frontex och byrån för grundläggande rättigheter.

36. Europaparlamentet understryker att EU och medlemsstaterna delar skyldigheter på området för genomförande och/eller upprätthållande av mänskliga och grundläggande rättigheter inom sina respektive ansvarsområden i enlighet med subsidiaritetsprincipen, och att detta delade ansvar och dessa delade befogenheter innebär både en möjlighet och en skyldighet för medlemsstaterna och EU-institutionerna. Parlamentet betonar de nationella parlamentens styrka enligt Lissabonfördraget och stödjer inrättandet av en formell, fortlöpande dialog mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

37. Europaparlamentet erinrar medlemsstaterna om deras skyldighet att på begäran tillhandahålla kommissionen tillförlitliga uppgifter och fakta, eftersom kommissionen är fördragets väktare.

38. Europaparlamentet betonar att domstolarna i medlemsstaterna har stor betydelse för att upprätthålla de mänskliga rättigheterna. Därför kräver parlamentet stöd för att man lätt ska kunna få sin sak behandlad i ett domstolsförfarande inom rimlig tid, i syfte att stärka skyddet av de grundläggande rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att satsa på fortlöpande utbildning av nationella domare i fråga om grundläggande fri- och rättigheter, däribland de nya aspekterna på området efter Lissabonfördraget.

39. EU:s insatser bör inte bara inriktas på kränkningar av de grundläggande rättigheterna efter att de har inträffat, utan också syfta till att avvärja dem. Därför efterlyser Europaparlamentet en reflektion kring mekanismer för tidig upptäckt av tänkbara kränkningar av de grundläggande rättigheterna i EU och medlemsstaterna, ett tillfälligt inställande av åtgärder som vållar sådana kränkningar, påskyndade rättsliga förfaranden för att avgöra om åtgärder strider mot EU:s grundläggande rättigheter samt påföljder om åtgärderna trots allt genomförs i strid med EU-rätten.

40. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att fördubbla sina insatser för att ge ordentlig information och sprida kunskap till allmänheten, eftersom de grundläggande rättigheterna kan skyddas effektivare om människor själva är medvetna om sina rättigheter och om de skyddsmekanismer som står till deras förfogande. Parlamentet efterlyser aktiv tillämpning av de erfarenheter som gjorts inom samhällsorganisationer och berörda icke-statliga organisationer samt bevarande av de löpande kontakterna med alla sådana organ då de grundläggande rättigheternas nya struktur genomförs och åtgärder vidtas i särskilda fall.

41. Europaparlamentet framhåller sin rätt att årligen ge ut en rapport om situationen för de grundläggande rättigheterna i EU, där man behandlar hur grundläggande rättigheter hanteras i EU:s institutioner, organ eller medlemsstater om detta bedöms nödvändigt.

Samarbete med internationella organisationer inom den nya strukturen för grundläggande rättigheter

42. Europaparlamentet anser att man bör finna metoder för bättre samarbete mellan EU:s institutioner och organ och internationella organisationer som är engagerade i skyddet av de grundläggande fri- och rättigheterna, samt se till att resultaten av erfarenheterna inom detta område utnyttjas bättre och kanaliseras effektivare.

43. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att utnyttja hela potentialen i det samförståndsavtal som ingåtts mellan Europarådet och EU för att uppnå ökad synergi och konsekvens på europeisk nivå, och anser att den expertis som Europarådet har uppnått i sina mekanismer för övervakning av mänskliga rättigheter, normer och rön bör utnyttjas bättre för att dubbelarbete ska kunna undvikas. Parlamentet framhåller på nytt att unionen bör göras mer delaktig i det arbete som utförs av Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter och att EU i högre grad bör beakta detta arbete vid genomförandet av sin politik inom områdena frihet, rättvisa och säkerhet.

Onsdagen den 15 december 2010

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ansluta sig till och ratificera Europarådets och FN:s viktigaste människorättskonventioner och frivilliga tilläggsprotokoll, bland annat Europeiska sociala stadgan (omarbetad), konventionen om åtgärder mot människohandel, ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter, Europeiska stadgan för regionala språk och minoritetsspråk från Europarådet, liksom FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, FN:s konvention angående flyktingars rättsliga ställning, FN:s konvention om skydd av alla migrerande arbetares och deras familjers rättigheter, FN:s konvention om organiserad brottslighet och dess två protokoll om människohandel och människosmuggling, FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder. Vidare anser parlamentet att ökad hänsyn bör tas och flera hänvisningar göras till dylika internationella dokument inom ramen för den europeiska lagstiftningsprocessen.

45. Europaparlamentet betonar att lämplig uppmärksamhet bör fästas vid FN:s olika övervakningsmekanismer och vid slutsatserna från FN:s människorättsorganisationer, och konstaterar att de rekommendationer som är relevanta för medlemsstaterna bör följas noga. Parlamentet betonar betydelsen av den återkommande allmänna granskning som FN:s människorättsråd genomför, rekommenderar samarbete med FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och FN:s flyktingkommissarie samt välkomnar att högkommissarien för mänskliga rättigheter har öppnat sitt första europeiska regionala kansli i Bryssel.

46. Europaparlamentet betonar att kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR), OSSE:s särskilda representanter för mediefrihet och bekämpning av människohandel samt högkommissarien för nationella minoriteter spelar en viktig roll och utför ett aktivt arbete.

47. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som sitter i FN:s säkerhetsråd att säkerställa processrättsliga garantier när påstådda terrorgrupper eller terrorister uppförs på och avförs från förteckningar, enligt vad relevant rättspraxis från EU-domstolen kräver.

Den nya tidens mest brådskande utmaningar

48. Europaparlamentet betonar att den nya strukturen kommer att mätas efter hur effektivt de ansvariga institutionerna hanterar de mest brådskande aktuella frågorna om grundläggande rättigheter och de oftast återkommande kränkningarna av dem, både i medlemsstaterna och i unionen, liksom inom ramen för unionens yttre förbindelser.

49. Därför erinrar Europaparlamentet om alla sina resolutioner, debatter och resultat från uppdrag under 2009 om grundläggande rättigheter, som visat att det återstår många problem och särskilda fall av brott mot de grundläggande rättigheterna som kräver brådskande åtgärder, medellångsiktiga strategier och långsiktiga lösningar samt uppföljning av EU:s institutioner. Hit hör bland annat:

- Att värna om de fyra grundläggande friheterna, som hör till EU:s främsta landvinningar, med särskild tonvikt på den fria rörligheten för EU:s medborgare.
- Att säkerställa rättigheterna för alla personer som befinner sig på EU:s territorium, oavsett medborgarskap.
- Att trygga rättssäkerheten och skapa lämpliga kontroller i ett sunt demokratiskt system.
- Att garantera skyddet av personuppgifter och privatlivet, inklusive insamling, behandling, överföring och lagring av uppgifter av personlig eller finansiell karaktär, både inom och utanför EU och i enlighet med principerna om användningsändamål, nödvändighet, proportionalitet och rätten till rättelse och överklagande, samt att skapa rätt balans mellan individuella friheter och kollektiv säkerhet som hotas av nya former av terrorism och organiserad brottslighet.
- Att bekämpa människohandel – särskilt handel med kvinnor och barn – eftersom detta är en form av slaveri. Trots EU:s lagstiftning och nationella lagar samt politiska utfästelser under många år beräknas hundratusentals personer varje år falla offer för människohandel till EU eller inom EU. Detta brott måste bekämpas mer ihärdigt, bland annat med hjälp av det nya föreslagna EU-direktivet, där det ingår ett förslag om att utse nationella rapportörer som övervakar genomförandet av åtgärder mot människohandel på nationell nivå.

Onsdagen den 15 december 2010

- Att värna flyktingars och migranters rättigheter genom att se till att EU:s hantering av migrationsflöden och förhandlingar om återtagandeavtal med tredjeländer inte medför att dessa personer riskerar att drabbas av människorättskränkningar.
- Att värna rättigheterna för offer för våld, brott, krig och brott mot mänskliga rättigheter, ett område där det krävs unionsomfattande lagstiftning, utan att man vänder uppmärksamheten från eller tar resurser från det förebyggande arbetet, kampen mot brottslingar och terrorister samt bekämpandet av de bakomliggande orsakerna. EU:s offentliga samråd om större rättigheter för brotts- och våldsoffer inleddes i början av 2010, och parlamentet ser fram emot kommissionens uppföljningsförslag med praktiska åtgärder till stöd för offren under hela rättsprocessen. Medlemsstaterna har kommit med ett initiativ om en europeisk skyddsorder i syfte att förbättra det skydd som beviljas brottsoffer som flyttar mellan unionens medlemsstater, men det krävs ett rättsligt klargörande av dessa bestämmelser.
- Att utveckla en EU-strategi för barnets rättigheter genom praktiska åtgärder för att bekämpa övergrepp mot barn, sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi samt främja säkrare användning av Internet och avskaffa barnarbete och barnfattigdom, med tanke på att 10–20 procent av barnen i Europa beräknas ha utsatts för sexuella övergrepp under sin barndom, att forskningen visar att de barn som utnyttjas i pornografien blir allt yngre samt att den nuvarande globala ekonomiska situationen hotar att tvinga in fler barn i arbete och/eller fattigdom.
- Att verka för att Europeiska unionen får en asylpolitik och en invandringspolitik som bygger på de värden och principer som ingår i fördragen, stadgan och Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.
- Att utarbeta en EU-strategi för funktionshindrade som ännu i dag diskrimineras i samhälls-, arbets- och kulturlivet.
- Att förbjuda och avskaffa all slags diskriminering inom alla livsområden, i enlighet med artikel 21 i stadgan, däribland etnisk kartläggning, samtidigt som man beaktar etablerade juridiska ansvarsområden och juridisk kompetens.
- Att slå vakt om den språkliga mångfalden som ett kulturarv i Europa, inklusive minoritetsspråk.
- Att förbjuda sanktioner mot användning av ett annat språk än det officiella språket i en medlemsstat.
- Att bekämpa fattigdom och social utestängning.
- Att utarbeta en åtgärdsinriktad strategi på EU-nivå för romers integration och integrera frågan i genomförandet av europeisk, nationell, regional och lokal politik, samt inrätta ett samarbete mellan medlemsstaterna och EU.
- Att skapa en EU-omfattande ram för misstänkta processuella rättigheter i brottmål.
- Att garantera och arbeta för en fri press inom Europeiska unionen, där situationen försämras år för år, framför allt till följd av att koncentrationen inom massmedierna ökar och journalisterna och deras arbete utsätts för påtryckningar och av att journalister dras inför rätta utan någon verklig och befogad orsak.
- Att utvärdera EU:s befintliga återtagandeavtal och bedöma konsekvenserna för de grundläggande rättigheterna av EU:s politik för återtagandeavtal.
- Att främja social integrering av de mest utsatta genom utbildning och positiv särbehandling, också av personer i fängelse eller dem som avtjänar ett alternativt straff samt tidigare fångar, liksom alla övriga åtgärder som främjar deras återanpassning i samhället.
- Att ge alla rätt till utbildning.
- Att skydda migranter och framför allt asylsökande.

Onsdagen den 15 december 2010

- Att uppmantra det civila samhället att främja en öppen och regelbunden dialog om grundläggande rättigheter i syfte att säkerställa största möjliga skydd för dem.
- Att bekämpa all slags rasism, främlingsfientlighet och antisemitism.
- Att främja en större förståelse mellan olika trosinriktningar och kulturer i syfte att stödja den europeiska integrationsprocessen.
- Att skydda irreguljära invandrares rättigheter i EU.
- Att värna yttrandefriheten och slå vakt om frihet, oberoende och mångfald för alla medier och all press och om ett fritt informationsflöde.
- Att skydda tankefriheten, samvetsfriheten och religionsfriheten mot all inskränkning då dessa är grundläggande rättigheter enligt artikel 10 i stadgan, som även inkluderar friheten att uttrycka sin religion eller trosuppfattning på allmänna och privata platser.

*

* *

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet och kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN, Europarådet samt OSSE.

Reklamens inverkan på konsumenternas beteende

P7_TA(2010)0484

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om reklamens inverkan på konsumenternas beteende (2010/2052(INI))

(2012/C 169 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.